

گزارشی از تازه‌ترین تحولات انتخاباتی در اردوگاه راست‌گرایان

اصولگرایان با یک کیست هی آیند یا چند کیست؟

اصولگرایان خیالشان از فتح اکثریت کرسی‌های سبز پارلمان دوازدهم راحت است اما این به معنای یکدستی و همگرایی آنها نیست، چه آنکه اختلاف در این اردوگاه بر سر سهم هر تشکل از کرسی های مجلس آینده فضا را به سمتی برده است که بعید نیست چند لیست از این اردوگاه بیرون بیاید.

به گزارش خبرنگاران، هرچند بلاتکلیفی در اردوگاه اصلاح طلبان موج می زند، اما در آن سوی دنیای سیاست اصولگرایان با تکیه بر خبر کاندیداتوری چهره های شاخص جریان اصلاحات، رصلاحیت های گسترده هیات های اجرایی و امید به تکرار رصلاحیت ها از سوی شورای نگهبان امیدوارند اینبار نیز فاتح پارلمان باشند و داور انتخابات دست آنها را به عنوان برنده بالا ببرد.

اصولگرایان البته در مسیر رسیدن به اسفند ۱۴۰۲، درسرها و درگیری های خاص خود را نیز دارند، از سویی برخی چهره های آنها انصراف داده یا تصمیم به انصراف گرفته اند و از سوی دیگر تفرقه و تشتت در این اردوگاه که البته مسبوق به سابقه نیز هست، آنها را نگران یک یا چند لیستی شدن در انتخابات اسفندماه کرده است.

چراغ انصراف روشن شد

اولین چراغ انصراف را احمد امیرآبادی فراهانی، نماینده قم درمجلس روشن کرد. او با انتشار اطلاعیه‌ای درباره علت انصراف خود از انتخابات نوشت: «انصرار دلسوزان نظام اسلامی، علما و طلاب ارجمند، خانواده معظم شهدا و ایثارگران، هیات مذهبی و آحاد مختلف مردم از صنف‌های گوناگون و همچنین به جهت خشن نمودن شیاعتی که از سوی برخی افراد ناگاه، کم‌اطلاع و بعضا مغرض مطرح می‌شد، مرا بر آن داشت که برای چهارمین بار در انتخابات مجلس شورای اسلامی ثبت‌نام ننمایم، که اگر چنانچه میدان از نیروهای مردمی و انقلابی خالی بود به روند رقابت‌های انتخاباتی ادامه دهم. اما هم‌اکنون با توجه به این که الحمدلله، تعداد قابل توجهی از افراد و جوانان انقلابی و خوش‌نام در انتخابات اخیر ثبت‌نام نموده‌اند و جلساتی نیز با آنان داشته‌ام و همچنین پس از اعلام نظر مراجع پنج‌گانه و هیئت اجرایی در تأیید صلاحیت‌بنده و بقیه نامزدها، برای روشن شدن تکلیف گروه‌های انقلابی و ائتلاف‌های مختلف استان که به حقیر لطف داشته‌اند، زمینه را برای وفای به‌عهد خود فراهم یافته و اعلام می‌دارم هیچ تکلیفی برای حضور در مجلس آینده ندارم و ترجیح می‌دهم در راستای بیانیه گام دوم انقلاب اسلامی و به جهت گردش‌نخبگی‌ای در حکمرانی جامعه اسلامی، از نیروهای جوان و انقلابی درکنار افراد مجرب، متعهد و مردمی در قوه مقننه استفاده شود.»

اما بمب خبری امروز را محمدرضا باهنر، دبیرکل جبهه پیروان، منفجر کرد. باهنر که یکی شاخص ترین چهره های اصولگرست و در انتخابات مجلس دوازدهم هم کاندیدا شده همچنین یکی از شناس های سرلیستی محسوب می شود، امروز در گفتگویی با ایلنا بیان کرد: «من همین الان به دنبال دلیل منطقی می‌گردم که از انتخابات کنار بروم. اگر کاندیدا هم می‌شوم به دلایل سنی آخرین دوره است. این مسیر را رنتم و هرکاری که می‌خواستم انجام دهم، کردم. واقعیت هم وقتی آمدم، بیشتر داعیه‌ام این است که یک مقدار مشارکت و شور انتخاباتی بالا برود.» این تصمیم به انصراف البته یکباره نیست و باهنر از همان روی که نامش را در لیست کاندیداها ثبت کرد تاکید داشت در راستای مشارکت افزایی اعلام کاندیداتوری کرده والا دغدغه بازگشت به پارلمان را نداشته است.

«بازی بهم زن» و «بچه شلوع کن» اینها الفاظی است که در فضای خانواده و زبان عامیانه می‌تواند مصادیق زیادی داشته باشد اما وقتی پای این القاب به عالم سیاست آن هم در جمع اصولگرایان می‌رسد یک مصداق بیشتر ندارد؛ کافی است این واژه‌ها به زبان بیاید تا همه نگاه‌ها متوجه «جبهه پایداری» شود، طیفی تک رو، اختلاف افکن و البته مهمتر از همه سهم خواد.

هرچند این تشکل در یازدهمین دوره انتخابات مجلس سلیقه ۹۰ با گرتنن سهم تن به ائتلاف داد اما در انتخابات مجلس دوازدهم به نظر می‌رسد اگر پایداری خیالش از گرفتن سهم در پارلمان راحت نباشد پای میز وحدت نخواهد نشست و بازی را به روال همیشه برهم می‌زند.

هر چند که مجید متقی‌فر، سخنگوی جبهه

پایداری انقلاب اسلامی، در گفت‌وگویی با ایرنا سیگنال‌هایی برای رسیدن به وحدت به اصولگرایان فرستاده و گفته بود: «هر چند که اگر فضا به سمت شایسته‌گزینی و انتخاب اصلح رفت، سعی خواهیم کرد با سایر نیروهای انقلابی وحدت کنیم؛ در غیر این صورت به حداکثر افراد مشترک در فهرست‌ها برسیم. اگر هم فضا به سمت شایسته‌گزینی نرفت، سعی می‌کنیم شکاف لیست واحد خواهیم رسید.» محمدرضا باهنر نیز دو لیستی بودن اصولگرایان درانتخابات اسفندماه را رد نمی‌کند. سیدعلی یزدی‌خواه، نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی، نیز از ارائه دو لیست توسط اصولگرایان روایت کرده و گفته:«به احتمال بسیار زیاد، لیست‌های اصولگرایان برای انتخابات مجلس دوازدهم، از کثرت موجود خارج می‌شود و حداکثر به دو لیست می‌رسد.»

اما همچنان هستند اصولگرایانی که امیدشان به تک لیستی شدن است، آنچنان که محسن پیرهادی، نماینده تهران در مجلس نیز در یاره ائتلاف اصولگرایان به خبرنگارن گفت: «نمی‌شود پیش‌بینی دقیقی کرد. اما به جمع بندی رسیده و درنهایت یک لیست ارائه می‌شود.» علی کیهانیان، عضو هیات عالی شورای وحدت هم با اشاره به تعدد لیست گفت: «پیش‌بینی می‌شود همه جریان‌های اردوگاه اصولگرایان به یک اجماع مصلحتی و تخصیص سهم مورد تفاهم در تنظیم لیست نهایی پایتخت برسند.»

بچه‌شلوع‌کن‌ها باز هم زیر میز می‌زنند!

«بازی بهم زن» و «بچه شلوع کن» اینها الفاظی است که در فضای خانواده و زبان عامیانه می‌تواند مصادیق زیادی داشته باشد اما وقتی پای این القاب به عالم سیاست آن هم در جمع اصولگرایان می‌رسد یک مصداق بیشتر ندارد؛ کافی است این واژه‌ها به زبان بیاید تا همه نگاه‌ها متوجه «جبهه پایداری» شود، طیفی تک رو، اختلاف افکن و البته مهمتر از همه سهم خود.

هرچند این تشکل در یازدهمین دوره انتخابات مجلس سلیقه ۹۰ با گرتنن سهم تن به ائتلاف داد اما در انتخابات مجلس دوازدهم به نظر می‌رسد اگر پایداری خیالش از گرفتن سهم در پارلمان راحت نباشد پای میز وحدت نخواهد نشست و بازی را به روال همیشه برهم می‌زند.

هر چند که مجید متقی‌فر، سخنگوی جبهه پایداری انقلاب اسلامی، در گفت‌وگویی با ایرنا سیگنال‌هایی برای رسیدن به وحدت به اصولگرایان فرستاده و گفته بود: «هر چند که اگر فضا به سمت شایسته‌گزینی و انتخاب اصلح رفت، سعی خواهیم کرد با سایر نیروهای انقلابی وحدت کنیم؛ در غیر این صورت به حداکثر افراد مشترک در فهرست‌ها برسیم. اگر هم فضا به سمت شایسته‌گزینی نرفت، سعی می‌کنیم شکاف لیست واحد خواهیم رسید.» محمدرضا باهنر نیز دو لیستی بودن اصولگرایان درانتخابات اسفندماه را رد نمی‌کند. سیدعلی یزدی‌خواه، نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی، نیز از ارائه دو لیست توسط اصولگرایان روایت کرده و گفته:«به احتمال بسیار زیاد، لیست‌های اصولگرایان برای انتخابات مجلس دوازدهم، از کثرت موجود خارج می‌شود و حداکثر به دو لیست می‌رسد.»

اما همچنان هستند اصولگرایانی که امیدشان به تک لیستی شدن است، آنچنان که محسن پیرهادی، نماینده تهران در مجلس نیز در یاره ائتلاف اصولگرایان به خبرنگارن گفت: «نمی‌شود پیش‌بینی دقیقی کرد. اما به جمع بندی رسیده و درنهایت یک لیست ارائه می‌شود.» علی کیهانیان، عضو هیات عالی شورای وحدت هم با اشاره به تعدد لیست گفت: «پیش‌بینی می‌شود همه جریان‌های اردوگاه اصولگرایان به یک اجماع مصلحتی و تخصیص سهم مورد تفاهم در تنظیم لیست نهایی پایتخت برسند.»

«بازی بهم زن» و «بچه شلوع کن» اینها الفاظی است که در فضای خانواده و زبان عامیانه می‌تواند مصادیق زیادی داشته باشد اما وقتی پای این القاب به عالم سیاست آن هم در جمع اصولگرایان می‌رسد یک مصداق بیشتر ندارد؛ کافی است این واژه‌ها به زبان بیاید تا همه نگاه‌ها متوجه «جبهه پایداری» شود، طیفی تک رو، اختلاف افکن و البته مهمتر از همه سهم خود.

هرچند این تشکل در یازدهمین دوره انتخابات مجلس سلیقه ۹۰ با گرتنن سهم تن به ائتلاف داد اما در انتخابات مجلس دوازدهم به نظر می‌رسد اگر پایداری خیالش از گرفتن سهم در پارلمان راحت نباشد پای میز وحدت نخواهد نشست و بازی را به روال همیشه برهم می‌زند.

سخن نخست

عاشقان سینه چاک پوتین و حمایت از صهیونیست ها

ادامه از صفحه یک
همان طور که گفتم روس ها از اول هم مینمی بودند که امروز می نمایند. دشمن تمامیت ارضی ایران و همدست جنایتکاران صهیونیست. شما می توانید اسم این ها را بگذارید منافع ملی و همه خیابات های روس ها را به پای درنظر گرفتن منافع ملی شان بنویسید اما اگر منافع ملی توجیه کننده هرگونه رذالتی است پس چرا کشتار مردم بی پناه ساکنان غزه را به پای منافع ملی اسرائیلی ها نمی نویسید؟ اسرائیلی ها اشغالگرند؟ قبول. چرا لشگر کشی ها و جنایات آمریکا را به پای منافع ملی شان نمی نویسید؟ هیچ کشوری در جهان نمی گوید من به دلیل زیاده خواهی و منفعت طلبی و ارضای حوائج نفسانی ام می خواهم به یک کشور دیگر تجاوز کنم. اگر صرف شعار دادن و حرفای موجب حقانیت می شود صدام حسین هم حق داشت به ایران حمله کند. او هم به بهانه منافع ملی و عناوین دهان پرکنی مثل دفاع از هویت اصیل عربی هشت سال جنگ را به مردم ایران و عراق تحمیل کرد. پس تنها حرف زدن معیار درست عمل کردن نیست که اگر این گونه باشد همه حقتد و پا دست کم به تعبیر آقای دکتر سروش در نزد هرکس بهره ای از حقیقت یافت می شود.

خب، با کشوری که به صراحت از پاره پاره شدن ایران حمایت می کند و با وقاحت تمام از کشتار ده ها هزار کودک و زن و مرد دفاع می کند چه نسبتی باید برقرار کرد؟ همه بحث بر سر این نکته است. قطعاً ما همچون دوستان خودارزشی پندار نمی گوئیم از فردا باید روسیه را در شمار کشورهای متخاصم قرار داد و یک مرگ بر به دیگر مرگ برها افزود. روسیه هم مثل چین. مثل عربستان. مثل عراق. مثل پاکستان. مثلاً ما الان دم به دقیقه قربان صدقه رهبران پاکستان می رویم؟ یا مثلاً برای رئیس جمهور ترکیه غش و ضعف می رویم؟ همان کاری را که در نسبت با آن ها انجام می دهیم با روس ها هم همان را باید انجام دهیم. همان چیزی که همیشه شعارش را می دهیم و به آن عمل نمی کنیم. احترام متقابل در مقابل احترام متقابل و اقتدار در مقابل بی حرمتی و درشتی. ما اما فکر می کنیم یا باید مثل بچه ها به یکی بگوئیم قهر تا روز قیامت قهر و پا باز مثل بچه ها همه داشته ها و نداشته هایمان را به یکی ببخشیم. یا باید به حکومت آل سعود فحش بدهیم و علیه آن ها شعر شعرم بخوئیم و کلیپ درست کنیم و پا دست در دستشان رقص شمشیر انجام بدهیم و در ستایش آن ها قصیده سراپی کنیم و روی دل و دیده احول بنشانیمشان. یا باید در نماز جمعه مرگ بر روسیه بگوئیم و رهبران آن ها را مشتتی ملحد و کافر حربی از خدا بی خبر بخوئیم و پا این که تصویر مامور سابق کا.گ.ب رفیق پوتین را روی تیشرت هایمان چاپ کنیم و در راه پیمایی اربعین آن را به نمایش بگذاریم و به عنوان یکی از رهبران جبهه مقاومت از او ستایش کنیم.

مدعی در توجیه رفتار آقای لاوروف و لاس زدن ایشان با نتانیاهو می گوید: چون غرب می خواهد روسیه را در انزوا قرار دهد یک دوست هم برای روسیه یک دوست است و چون آمریکا از این حرکت ناراحت شده است پس روسیه کار خوبی کرده!

عجبا! یعنی روسیه پرستی دوستان خودارزشی پندار ته ندارد.امروز لاوروف جنایتکار به صورت لفظی از کشتن زنان و کودکان حمایت کرده اما والله اگر فردا روسیه با جنگنده هایش بر سر مردم غزه بمب اتم بریزد بازهم روس پرستان دست از حمایت و ستایش رفیق پوتین برنمی دارند. امروز روس ها در لفظ از تکه تکه شدن ایران حمایت کرده اند اما اگر فردا واقعا مدعی شوند که بخشی از خاک ایران باید به روسیه الحاق شود هستند کسانی که چنان این فعل روس ها را توجیه کنند که پدر جد لاوروف و پوتین هم متخیر بماندن از این همه سفغسه گری.

اصلاً چرا ما با چنین منطقی با آمریکا ارتباط برقرار نمی کنیم؟ مگر نه آن که غایت دوستان ناراحت کردن اسرائیل است؟ خب اگر ما با آمریکا روابط حسنه برقرار کنیم اسرائیل ناراحت می شود. مگر در فضاییای برجام اسرائیلی ها ناراحت نشدند؟ مگر قدم زدن ظریف با جان کری بعضی از دلواپسان را تا مرز سخته پیش نبرد؟مگراین دوستان همراه با اسرائیلی ها عزای عمومی اعلام نکردند و با لنگه کفش از رئیس جمهور وقت استقبال به عمل نیاورندند؟ مگر منافع این دوستان با منافع اسرائیلی ها مشترک است؟ بگذریم. اصل آن چه این دوستان می گویند از اساس پرت و بی ربط است. مگر منافع یک کشور بر اساس عصبانیت دیگر کشورهاست؟ مگر دیپلماسی را بر اساس لچ و لیج بازی و حرص این کشور و این کشور را در آوردن پیش می برند؟ روس ها کار خوبی کردند که از کشتار بی رحمانه رژیم صهیونیستی حمایت کردند! چرا؟ چون با این کار آمریکایی ها شاکی شدند! یعنی منطق از این احصافانه تر در عمرن ندیده بومد. آن وقت توقع دارید مردم شعارهای انقلابی شما را باور کنند؟ شمایی که آمریکا سبزی کویزیا باعث شده طالبان را به رسمیت بشناسید؟ شمایی که آمریکایی سبزیای کود کانه تان باعث شده حتی ایاطیل لاوروف را توجیه کنید؟حتی یک لحظه هم با خودتان فکر نکردید که بر و بچه های حماس و حزب الله با شنیدن چنین ترهاتی چه حالی می شوند؟ آن ها چطور باید به شما و سیاست های شما اعتماد کنند؟ آن ها چطور باور کنند که شما فردا روزی آن ها را به منافع روس ها نخواهید فروخت؟ به قول علی معلم دامغانی:

به روم و روس می بری؟ به بوق و کوس می بری؟

ته مام توست این وطن که را عروس می بری؟

شورای وحدت که تأکیدش

بر وحدت و تک لیستی بودن

جریان اصولگراست، این روزها

سیگنال‌هایی مبنی بر رسیدن

به یک لیست را ارائه کرده

است اما این هشدار را داده

است که زیر بار سهم خواهی

هایی از جنس سهم خواهی

های سال ۹۸ نخواهد رفت

آقاتهرانی نرود و بالعکس.
قالیباف البته پیشاپیش به استقبال چنین شرایطی رفته است. رئیس مجلس، که به مناسبت بزرگداشت روز دانشجو به دانشگاه آزاد اسلامی علوم و تحقیقات تهران رفته بود، در پاسخ به دانشجویان هم‌فکر خود که در جلسه حضور داشتند گفت: «به من می‌گویید لیست انتخابات شورای ائتلاف چطور نوشته می‌شود، من محمداقرا قالیباف که با لطف مردم تهران نمایندگی آن‌ها را برعهده دارم و ۱۲ سال سابقه نوکری آن‌ها را داشتم اگر در سال ۹۸ اسم خودم را می‌نوشتم و ۲۹ نفر دیگر را براساس سلیقه خودم داشتم و می‌گفتم من به هیچ گروهی وابسته نیستم تمام آن لیست به مجلس راه پیدا می‌کرد، اما من چنین کاری نکردم و قدرت‌طلبی نکردم.»
هر چند قالیباف از عدم قدرت طلبی در انتخابات سال ۹۸ سخن گفت اما این پالس در انتخابات پارلمان دوازدهم یک لیست واحد ارائه کند، از سوی دیگر، محسن کوکهن، فعال سیاسی اصولگرا، نیز با اشاره به احتمال چند لیستی شدن اصولگرایان و چالش سرلیستی گفته بود: «ما خدمت آقای باهنر هستیم و بنده هم در این دوره در حوزه انتخاباتی خودم (لنجان) ثبت نام نکردم و در تهران نامزد شده ام و طبیعی است که در انتخابات تلاش کنیم اما نه تلاش و دعوت به خود بلکه تلاش و دعوت به معیارگرایی تا از دل معیارها افراد توانمند و کارآمد بتوانند انتخاب شوند. الان تا این لحظه نمی توانیم به صورت قاطع اعلام کنیم به چند لیستی می‌رسیم چون ایده آل ما نیست و می خواهیم به لیست واحد برسیم، اما اگر خدایی ناکرده به چند لیستی برسیم خب طبیعی است که آقای باهنر به واسطه توانمندی و تجربه ای که دارد برای مجلس گزینه ای خوب و مطلوبی است و در هر مجموعه ای که باشد قطعاً می‌توانند این قضاوت را کنند که چنین فردی(باهنر) حضورش در مجلس تأثیر گذار خواهد بود و با سرلیستی و حضورش در لیست همراهی خواهند کرد.»

به نظر می‌رسد که هم‌اکنون شرایط در قیاب رقیب همیشگی، پیروزی را از آن خود بدانند اما کار راحتی برای رسیدن به کرسی‌های سبز بهارستان ندارند و اختلافات این جریان در آستانه انتخابات می‌تواند مشکلات زیادی را برای آنان ایجاد کند.

ذی‌ربط و در سطح استان‌ها با استانداران است. سازمان اطلاعات کشور نظارت عالی، هدایت و راهبری سیاست‌ها، برنامه‌ها و مصوبات کارگروه دائمی پدافند غیرعامل را در آنها در ایران بلکه در بسیاری از کشورها وجود دارد. (از جمله اساس و با توجه به تکلیف قانونی در تبصره ۱ ماده واحده قانون تشکیل پدافند غیرعامل، نتایج گزارش نهایی حمله به سامانه سوخت پس از تکمیل ارزیابی‌های فانزیک به دستگاه قضایی ارسال خواهد شد تا با متهمین به تخلف و یا ارتکاب جرم برخورد قانونی صورت پذیرد.

همچنین سازمان پدافند غیرعامل کشور نیز در قبال مسئولیت قانونی خود در (نظارت عالی، هدایت و راهبری سیاست‌ها، برنامه‌ها و مصوبات کارگروه دائمی پدافند غیرعامل) به ستاد کل نیروهای مسلح و مجلس شورای اسلامی پاسخگو است. تصریح می‌گردد در این حادثه مسئولین شبکه سوخت، شبکه دریافت و پرداخت مالی، مسئولیت مستقیم پاسخگویی را برعهده دارند و سازمان پدافند غیرعامل کشور مطالبه‌گر اجرای وظایف، طرح‌ها و دستورات ابلاغ شده است.

ملاحظات

بروز رخدادهای سایبری ناشی از نقص فنی، نفوذ و حمله، جزئی از ماهیت سایبری‌سازی زیرساخت‌ها و خدمات و سامانه ذی نفعان تشکیل می‌شود. در عوامل مختلف، نه تنها در ایران بلکه در بسیاری از کشورها وجود دارد. (از جمله حملات سایبری به زیرساخت‌ها در سطح جهانی در سال‌های اخیر را می‌توان حمله باج‌افزایی به خط لوله انتقال سوخت در آمریکا، حمله سایبری به سیستم خدمات بهداشت ملی انگلیس، حمله سایبری به شبکه برق ونزوئلا، و … نام برد.) لذا حمله سایبری به سامانه سوخت نه اولین حمله و نه آخرین حمله به زیرساخت‌های کشور خواهد بود چرا که امنیت در فضای سایبری امری نسبی است. طی یک سال گذشته نیز سازمان پدافند غیرعامل کشور توانسته ۱۰ حمله با مقیاس بزرگ را به زیرساخت‌ها دفع و خنثی کند. پدافند غیرعامل یک دفاع چندلایه و عمقی است. در الگوهی پدافند غیرعامل تلاش می‌شود تا احتمال وقوع حمله به سرف کاهش پیدا کند، اما پس از وقوع حمله احتمالی، الگوهی تدوام کارکرد و خدمات در زیرساخت‌ها باید تعبیه شود که این طرح در شبکه سوخت وجود داشت و باعث شد حتی با وقوع حمله، خدمات‌رسانی به کلی قطع نگردد. بنا بر تدبیر مقام معظم رهبری (مدظله‌عالی) تلاش‌ها همه باید

قطع تمامی اجزای شبکه‌های متصل به شبکه سامانه هوشمند سوخت کشور خارج نمودن شبکه توزیع سوخت و مصمپ‌ها از حالت سامانه‌ای جهت اجرائی دستی

۵۰ درصد اجرائی حالت دستی در ۶ ساعت اول بعد از حادثه
۹۰ درصد اجرائی دستی در ۲۴ ساعت بعد از حادثه
در مجموع ۴۳۹۶ جایگاه تعداد ۶۱۴ جایگاه که به‌شکله پرداخت متصل نبودند آسیب‌ندیدند.

مرحله سوم: بررسی منشا حادثه، مبدا حادثه

مرحله چهارم: اجرائی اقدامات امن‌سازی اضطراری

اقدام‌های پس از بحران

• ارزیابی پدافندی و راه‌اندازی مجدد سامانه هوشمند سوخت و ابلاغ مصون‌سازی دائمی

• مستندسازی و تعیین قاصرین و مقصرین و معرفی به مراجع ذی‌صلاح

مشخصات عامل رخداد سایبری

سامانه مورد حمله از تلفیق چهار سامانه شبکه هوشمند سوخت کشور، شبکه پرداخت، سامانه برنامه‌ریزی و سامانه ذی نفعان تشکیل می‌شود. در ارزیابی‌های امنیتی سال ۹۹ سازمان پدافند غیرعامل کشور نیز اتصال نامن سامانه‌ها و شبکه‌های متعدد به سامانه هوشمند سوخت به عنوان یکی از اصلی‌ترین آسیب‌پذیری‌ها به وزارت نفت اطلاع داده شده بود. با ارزیابی‌های صورت گرفته پدافزار مهاجم با ماهیت APT شناسایی و خنثی شد. این پدافزار از طریق آسیب‌پذیری شبکه پرداخت، نفوذ و نسبت به کاشت عوامل پدافزاری در سامانه اقدام کرده بود. در خصوص اینکه این پدافزار متعلق به چه گروه یا دولتی است جهت انتساب قطعی نیاز به شواهد دیجیتال بیشتری است.

مسئولیت‌های حقوقی و قانونی

در درجه نخست مسئولیت حقوقی این حمله متوجه عاملین و آمرین آن است و جمهوری اسلامی ایران حق مشروع خود را برای پاسخ متناسب حفظ می‌کند. اما در بعد داخلی بر اساس تبصره ۴ قانون تشکیل سازمان پدافند غیرعامل کشور و همچنین مفاد اساسنامه مصوب سازمان ابلاغی مقام معظم رهبری، «مسئولیت اجرائی پدافند غیرعامل در سطح ملی با رؤسای دستگاه‌های

^[1] اما در بعد داخلی بر اساس تبصره 4 قانون تشکیل سازمان پدافند غیرعامل کشور و همچنین مفاد اساسنامه مصوب سازمان ابلاغی مقام معظم رهبری، «مسئولیت اجرائی پدافند غیرعامل در سطح ملی با رؤسای دستگاه‌های